

Interview met Putu Etiartini, directeur van Yayasan Kasih Peduli Anak

Juni 2011

Hoe is stichting Yayasan Kasih Peduli Anak ontstaan?

Vier jaar geleden, in 2007, zag Putu Etiartini (34 jaar) kinderen op straat die door hun ouders gedwongen werden geld binnen te halen en daardoor niet naar school konden. Ze wilde hier graag wat aan doen en probeerde, met de steun van haar vriend Michael, de kinderen te ontmoeten en hun vertrouwen te winnen. Putu gaf hen voedsel en vroeg de kinderen wat ze belangrijk vonden; ze wilden graag iets leren. Op deze manier begon ze de 'beachschool', omdat ze op het strand met weinig kosten en middelen de kinderen educatie kon bieden. Soms bracht een van hen ook een nacht door in het huisje wat ze huurde.



Op een dag was een van de kinderen die aan de lessen deelnam en vaak tot diep in de nacht aan het bedelen was, Dewi (7 jaar), erg ziek. Putu nam haar mee naar de dokter en naar haar huis om voor haar te zorgen, maar de baas van het meisje werd boos, hij miste immers inkomsten als zij niet op straat bedelde. Putu besloot naar het dorp van Dewi en drie andere straatkinderen te gaan, om de ouders van deze kinderen toestemming te vragen in haar pand te blijven wonen en naar school te gaan. Dit was –naast de 'beachschool'– het begin van de opvang van straatkinderen. Een van hen, Rizky (14 jaar), woont er nog steeds. Toen hij kwam was hij nog nooit naar school geweest, maar hij bleek een goede leerling en heeft in ruim twee jaar de basisschool afgerond en volgt nu middelbaar onderwijs!

Putu besloot vervolgens met Michael een pand te huren en een stichting op te richten om meer kinderen te kunnen helpen; Yayasan Kasih Peduli Anak (YKPA).

Er kwamen steeds meer kinderen bij YKPA wonen. Voornamelijk straat-, maar ook andere kansarme kinderen, zoals een weeskind, een dove en een blinde jongen en kinderen waarvan de ouders geen schoolgeld konden betalen. Ondertussen wonen er ruim 25 kinderen tussen de 8 en 16 jaar die naast onderdak ook goede voeding, educatie, zorg en liefde krijgen en praktische en sociale vaardigheden leren om later op eigen kracht verder te kunnen. De oudere kinderen die de middelbare school hebben afgerond volgen nu een praktijkgerichte studie, zodat ze bijvoorbeeld in een

restaurant kunnen gaan werken. Daarnaast heeft Putu meerdere projecten opgestart om kansarme kinderen te helpen, zoals het mogelijk maken van belangrijke medische ingrepen, vergoeding van schoolkosten van een aantal kinderen uit arme gezinnen en de 'slumschool'. Het lesgeven op het strand werd namelijk lastig gemaakt door de plaatselijke overheden, die de 'beachschool' verboden, maar gelukkig heeft YKPA door een aantal renovaties nu een eigen lesgelegenheid in het pand. Vijf keer per week worden er 10 à 18 straatkinderen opgehaald. Zij krijgen te eten, onderwijs, en ontspanning in de vorm van schilderen, dansen en yoga en tijd om te spelen, zodat ze eindelijk weer kind kunnen zijn.

Wat motiveert je om dit werk te doen?

Putu geeft aan dat ze goede educatie wil voor de kinderen, zodat ze vaardigheden leren voor een goed leven en een professie. Ze hoopt dat ze, als ze bij YKPA klaar zijn, een betaalde baan vinden en niet hoeven te bedelen. Daarnaast hoopt ze dat de kinderen een voorbeeldfunctie vormen voor de dorpen waar ze vandaan komen; dat naar school gaan leidt tot een goede baan en een goede kwaliteit van leven, zodat ouders niet alleen kijken naar de korte termijn ('ik wil vandaag geld'), maar school gaan zien als een investering op de lange termijn.

Welke doelen streef je na?

Putu wil dat de kinderen van YKPA een veilige plek hebben, dat ze er kunnen wonen en les krijgen en op die manier later een goede baan en een beter leven tegemoet kunnen zien. Ze hoopt dat de stichting zal groeien zodat ze meer mensen kan helpen. Ze wil de kinderen op Bali blijven helpen tot het niet meer nodig is en droomt ervan om ooit ook buiten Indonesië kinderen uit arme gebieden en arme gemeenschappen te kunnen helpen. Daarnaast wil ze graag ooit een project opstarten voor seksueel misbruikte of gehandicapte kinderen.

Wie is Putu?

Putu is geboren en getogen op Bali. Ze groeide op tussen de dieren op een kleine boerderij en ging tot haar 18^e naar school. Daarna heeft ze een wasserette geopend, in een restaurant gewerkt en later een bedrijfje gestart dat sandalen maakte voor de export. Ze heeft in haar leven veel vrijwilligerswerk gedaan, zoals het inzamelen van geld voor een operatie, wekelijks een dokter helpen waar mensen gratis terecht konden en rolstoelen regelen voor lichamelijk beperkte volwassenen en kinderen. In 2006 besloot ze samen met Michael op onderzoek uit te gaan bij verschillende stichtingen in Indonesië. Michael wilde ook graag mensen uit arme gemeenschappen helpen in in 2007 begon ze met zijn steun de 'beachschool'. Ook op andere gebieden betekent Michael veel voor YKPA, onder andere voor het opzetten en draaiende houden van de website, nieuwsbrieven, folders en externe communicatie.